

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/59/2023
Identifikačné číslo spisu:	2221010530
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2221010530.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného W. C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 31. mája 2022, sp. zn. 3To/45/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. C. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo 7. marca 2022, sp. zn. 14T/13/2021 uznal obvineného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„od presne nezisteného dňa, najmenej od mesiaca október 2020 až do 16.10 hod. dňa 24.03.2021 si v meste Gabčíkovo, okres Dunajská Streda a okolitých obciach v okrese Dunajská Streda od doposiaľ neustálenej osoby neoprávnene zadovážoval a prechovával omamné a psychotropné látky a to pervitín (metamfetamín), zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a sušené konope (marihuana), zaradenú do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, tieto neoprávnene prechovával na adrese svojho trvalého bydliska v izbe, v pivničnom priestore na adrese W., M. č. XXX/X, okres V. A., metamfetamín následne predával na adrese svojho trvalého pobytu osobám Q. A., nar. XX.XX.XXXX, Á. C., nar. XX.XX.XXXX, Ž. L., nar. XX.XX.XXXX a M. A., nar. XX.XX.XXXX v cene najmenej 10 € za jednu dávku drogy, pričom dňa 24.03.2021 bola na základe príkazu Okresného súdu Dunajská

Streda vykonaná domová prehliadka u obžalovaného, v rodinnom dome č. XXX/X na M. ulici v W., v ktorom boli okrem iného nájdené:

- stopa č. 3-1 (vrecko s tlakovým uzáverom) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 4,474 g, s priemernou koncentráciou 34,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1539 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 38 bežným dávkam drogy, v hodnote 178,96,- Eur,
- stopa č. 3-2 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 5ml) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 4,138 g, s priemernou koncentráciou 43,1% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1783 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 45 bežným dávkam drogy, v hodnote 165,52,- Eur,
- stopa č. 3-3 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 2ml) - obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 774 mg, s priemernou koncentráciou 36,6% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 283 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 7 bežným dávkam drogy, v hodnote 30,96,- Eur,
- stopa č. 4-1 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala sušené konope s hmotnosťou 2,953 g, s priemernou koncentráciou 5,1% hmotnostných THC, obsahujúce 151 mg THC, čo zodpovedá minimálne 6 bežným dávkam drogy, v hodnote 29,53,- Eur,
- stopa č. 4-2 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala sušené konope s hmotnosťou 784 mg, s priemernou koncentráciou 3,6% hmotnostných THC, obsahujúce 28mg THC, čo zodpovedá minimálne 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote 7,84,- Eur,
- stopa č. 5 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 471 mg, s priemernou koncentráciou 36,2% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 171 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 bežným dávkam drogy, v hodnote 18,81,- Eur,
- stopa č. 6 (vrecko s tlakovým uzáverom) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 5,474 g, s priemernou koncentráciou 34,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1872 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 47 bežným dávkam drogy, v hodnote 218,96,- Eur,
- stopa č. 8-1 (zrezaná zatavená injekčná striekačka objemu 20ml) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 81 mg, s priemernou koncentráciou 23,9% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 19 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej dávke drogy, v hodnote 3,24,- Eur,
- stopa č. 8-2 (zrezaná injekčná striekačka objemu 20ml) obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 120 mg, s priemernou koncentráciou 20,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 24mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej dávke drogy, v hodnote 4,80,- Eur.“

2. Okresný súd Dunajská Streda obvinenému rozsudkom označeným v bode 1 podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd Dunajská Streda obvinenému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky, ďalej podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia v predmetnom rozsudku špecifikovaných vecí a zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia v predmetnom rozsudku špecifikovaných finančných prostriedkov s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

3. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinený ako aj prokurátor, pričom Krajský súd v Trnave rozsudkom z 31. mája 2022, sp. zn. 3To/45/2022 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého obvineného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Trnave obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia v predmetnom rozsudku špecifikovaných vecí a zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obvinenému uložil trest

prepadnutia v predmetnom rozsudku špecifikovaných finančných prostriedkov s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Krajský súd v Trnave napokon svojim rozsudkom odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave označenému v bode 3 obvinený dňa 26. mája 2023 prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca podal dovolanie, v ktorom označil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku (porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom).

5. K obom dôvodom dovolania [§ 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku] obvinený uviedol, že celé trestné konanie bolo začaté na základe dôkazov získaných nezákonným spôsobom, a to na základe dôkazov získaných na podklade súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov, ktorý vydal Krajský súd v Trnave dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3Ntt/5/2021-2-V-KSTT. Obvinený zastáva názor, že orgány činné v trestnom konaní mali postupovať podľa Trestného poriadku a trestné stíhanie začať už na základe informácií získaných v konaní pred Okresným riaditeľstvom PZ Dunajská Streda vedenom pod č. ORPZ-DS-OKP/2021-00002-001EDUS-V z 19. januára 2021. Obvinený ďalej namieta, že súhlas vydaný Krajským súdom v Trnave podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred odpočúvaním neobsahuje odôvodnenie dôvodnosti postupu podľa cit. zákona a bolo vydané v rozpore so zákonom.

6. Obvinený ďalej uviedol, že bol neprípustným spôsobom vykonaný ako dôkaz preklad SMS správ na č. l. 238 - 274, a to na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. februára 2022 a 7. marca 2022, pretože mal byť vykonaný podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku ako vecný dôkaz, avšak v skutočnosti bol vykonaný ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku.

7. Obvinený ďalej namieta, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný príkaz na vykonanie domovej prehliadky vydaný Okresným súdom Dunajská Streda dňa 23. marca 2021 pod sp. zn. 18Tp/5/2021-2-V-OS-DS a okresný súd napriek tomu o výsledky domovej prehliadky oprel svoje rozhodnutie vo výrokovej časti svojho rozsudku.

8. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený ďalej uviedol, že súhlas na použitie informačno-technických prostriedkov vydaný Krajským súdom v Trnave dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3Ntt/5/2021-2-V-KSTT nebol počas celého trestného konania sprístupnený obvinenému a nebol ani na hlavnom pojednávaní oboznámený, a preto nie je zrejmé, či konanie prebehlo v súlade so zákonom a najmä vzbudzuje pochybnosti postupu podľa § 2 ods. 1 písm. b), § 3 a § 4 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred odpočúvaním. Podľa obvineného bolo povinnosťou súdu na hlavnom pojednávaní ako dôkaz prečítať predmetný súhlas, aby mal obvinený možnosť sa voči nemu účinne brániť. V tejto súvislosti tiež obvinený namieta, že na hlavnom pojednávaní nebol oboznámený ani záznam podľa § 7 ods. 2 cit. zákona. Podľa obvineného tak neboli objasnené okolnosti spôsobu zabezpečenia dôkazov v rozsahu, ktorý bol potrebný na rozhodnutie.

9. Obvinený preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 31. mája 2022, sp. zn. 3To/45/2022 a zároveň, aby najvyšší súd podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

10. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, ktorý k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že v predmetnej veci boli obvinenému vytvorené podmienky pre plné uplatnenie jeho procesných práv, a preto nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že v rámci operatívno-pátracej činnosti príslušníci Policajného zboru získali informácie o drogovej trestnej činnosti obvineného, na podklade ktorých začali operatívne rozpracovanie a preverovanie daných skutočností, následne boli nasadené informačno-technické

prostriedky podľa zákona č. 166/2003 Z. z., pričom nič nenasvedčuje tomu, že by súhlas vydaný Krajským súdom v Trnave dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3Ntt/5/2021-2-V-KSTT mal byť vydaný v rozpore so zákonom.

11. Prokurátor ďalej uviedol, že následnou analýzou informácií získaných v súlade so zákonom č. 166/2003 Z. z. boli potvrdené predchádzajúce výsledky operatívneho rozpracovania a tiež ďalšie potrebné informácie o páchateľovi a o moduse operandi odôvodňujúce začatie trestného stíhania, ktoré bolo obratom dňa 18. marca 2021 uznesením vyšetrovateľa aj začaté, a preto nie je zrejmé, prečo obvinený namieta, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a nezačali trestné stíhanie už na základe informácií získaných v rámci operatívneho rozpracovania, keďže postup podľa Trestného poriadku prichádza do úvahy až vtedy, keď sú zistené potrebné informácie o páchateľovi a trestnej činnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania. Vo vzťahu k neoboznámeniu predmetného súhlasu Krajského súdu v Trnave a s ním súvisiaceho písomného záznamu prokurátor okrem iného uviedol, že v predmetnej veci neboli navrhované ako dôkaz v trestnom konaní, a preto k ich odtajneniu, založeniu do vyšetrovacieho spisu a ani k ich vykonaniu na hlavnom pojednávaní nedošlo. Prokurátor tiež poznamenal, že obvinený ako aj jeho obhajca mohli kedykoľvek požiadať o nahliadnutie do uvedených podkladov alebo požiadať o ich odtajnenie, avšak obvinený a ani jeho obhajca v priebehu trestného konania takú požiadavku nevzniesli. Prokurátor ďalej zdôraznil, že proti obvinenému pred začatím trestného stíhania neboli zabezpečované žiadne dôkazy a tieto boli zabezpečované až po začatí trestného stíhania.

12. Prokurátor sa nestotožnil s argumentáciou obvineného, podľa ktorej mali byť SMS správy oboznámené na hlavnom pojednávaní ako vecný dôkaz postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku, pretože tieto boli znalcom z odboru elektrotechnika vyextrahované z mobilných telefónov zaistených pri výkone domovej prehliadky. Keďže SMS správy boli v maďarskom jazyku, bol zabezpečený ich úradný preklad, pričom znalecký posudok vrátane SMS komunikácie s jej prekladom bol so súhlasom strán vykonaný na hlavnom pojednávaní jeho prečítaním. K uvedenému prokurátor doplnil, že aj keby okresný a krajský súd nepostupovali správne, pokiaľ v odôvodnení svojich rozhodnutí poukázali a prihliadli na pre obvineného sporné SMS správy alebo domovú prehliadku, potom také pochybenie nemá reálny dopad na práva obvineného, a teda ani na existenciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to z dôvodu, že vina obvineného bola založená najmä na svedeckých výpovediach a priznaní sa obvineného, čo je v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Prokurátor preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

14. Spis Okresného súdu Dunajská Streda bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní obvineného dňa 24. augusta 2023.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

16. Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou

zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

17. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

18. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolaťel' uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011).

19. Obvinený v dovolaní označil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku.

20. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia, preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného

poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009).

21. Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru, ako aj čl. 50 ods. 3 ústavy nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie citovaného dovolacieho dôvodu je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

22. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je potrebné podotknúť, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku preto možno úspešne uplatňovať len v takých prípadoch, keď zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedá porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I). Zároveň v rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

23. Z uvedeného logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere („solely or to a decisive extent“) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, (pozri Mariana Marinescu v. Rumunsko - rozsudok ESĽP z 2. februára 2010, Emen v. Turecko - rozsudok ESĽP z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší v. Holandsko - rozsudok ESĽP z 23. apríla 1997, Visser v. Holandsko - rozsudok ESĽP zo 14. februára 2002, Al-Khawaja a Tahery v. Spojené kráľovstvo - rozsudok ESĽP z 15. decembra 2011 a ďalšie).

24. Pre oba obvinených označené dôvody dovolania pritom platí ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého Dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola

tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

25. Najvyšší súd poukazuje na svoje uznesenie z 15. júna 2020, sp. zn. 1 TdoV 13/2017 (R 52/2021), v ktorom uviedol, že ustanovenie § 371 ods. 4 veta prvá Trestného poriadku treba vykladať tak, že predpoklad, že namietaná okolnosť bola tomu, kto dovolanie podáva, známa už v pôvodnom konaní, bude daný vždy, ak sa s ňou mohol dovolateľ pri riadnom využití svojich práv - v prípade obvineného realizovaných či už priamo alebo prostredníctvom obhajcu - oboznámiť už v pôvodnom konaní. V takom prípade sa nemôže dovolateľ úspešne odvolávať na svoju nevedomosť zapríčinenú rezignáciou na uplatnenie svojich práv, resp. majúcu pôvod v ich nedôslednom, resp. nedostatočnom uplatňovaní. Preto pokiaľ dovolateľ prvýkrát až v podanom dovolaní namietala okolnosť, (objektívne) skôr zistiteľnú z obsahu spisového materiálu, prípadne zo samotného priebehu úkonu trestného konania, pričom poukazuje na svoju predchádzajúcu subjektívnu nevedomosť o nej (napr. z dôvodu neprítomnosti na hlavnom pojednávaní alebo nevyužitia inštitútu nazretia do spisu), zákonná podmienka uvedená v prvej vete § 371 ods. 4 Trestného poriadku nie je u neho splnená. Rovnako neprichádza do úvahy ani „obídienie“ tejto podmienky, stanovenej pre dovolateľa, s odkazom na to, že v súlade s § 317 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku mal na prvýkrát až v podanom dovolaní vytýkanú chybu ex offio prihliadnuť už samotný odvolací súd.

26. Vo vyšetrovacom spise Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava, odboru kriminálnej polície, ČVS: KRP-50/2-VYS-TT-2021 MZ je na č. l. 164 - 167 žurnalizovaný podnet vyšetrovateľa PZ z 18. marca 2021 adresovaný Okresnej prokuratúre Dunajská Streda, v ktorom vyšetrovateľ PZ prokurátorovi navrhuje, aby prokurátor sudcovi pre prípravné konanie podal návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky u obvineného v predmetnom podnete označenej nehnuteľnosti. Z odôvodnenia predmetného podnetu možno zistiť, že trestná činnosť týkajúca sa podozrenia zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona bola rozpracovaná na základe informácie evidovanej na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede pod č. ORPZ-DS-OKP/2021-00002-001EDUS-V z 19. januára 2021 a tiež to, že Krajský súd v Trnave vydal dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3Ntt/5/2021-2-V-KSTT súhlas na použitie informačno-technických prostriedkov, ktorými boli operatívne informácie o drogovej trestnej činnosti potvrdené, na podklade čoho vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede dňa 18. marca 2021 pod ČVS: ORP-195/1-VYS-DS-2021 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

27. Vo vyšetrovacom spise označenom v bode 26 je ďalej na č. l. 174 - 179 žurnalizovaný príkaz na vykonanie domovej prehliadky vydaný dňa 23. marca 2021 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 18Tp/5/2021-2-V-OS-DS .

28. Obvinený pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku podradil (i) začatie trestného stíhania na podklade dôkazov získaných na podklade súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov vydaného Krajským súdom v Trnave dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 3Ntt/5/2021-2-V-KSTT, ďalej (ii) rozpor predmetného súhlasu so zákonom č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred odpočúvaním, ďalej (iii) oboznámenie prekladu SMS správ postupom podľa § 269 Trestného poriadku a (iv) neoboznámenie príkazu na vykonanie domovej prehliadky vydaného dňa 23. marca 2021 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 18Tp/5/2021-2-V-OS-DS na hlavnom pojednávaní a pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nesprístupnenie a neoboznámenie predmetného súhlasu Krajského súdu v Trnave na hlavnom pojednávaní spolu so záznamom vyhotoveným podľa § 7 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred odpočúvaním.

29. Najvyšší súd uvádza, že je potrebné rozlišovať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku od dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je naplnený vtedy, ak dôjde k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom vo všeobecnej rovine. Hoci dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je zároveň porušením práva na obhajobu, tento dôvod dovolania je naplnený vtedy, ak bol zistený nesúlad so zákonom pri získaní alebo vykonávaní dôkazu, na ktorom je rozhodnutie založené. Vo všeobecnosti totiž platí, že rešpektovanie zákonnosti pri vykonávaní dôkazov nie je abstraktnou a formalistickou požiadavkou, ale má základný význam pre spravodlivosť trestného procesu, dôsledkom čoho je, že dôkaz získaný nezákonným spôsobom nemožno brať do úvahy bez toho, aby súčasne došlo k poškodeniu riadneho výkonu spravodlivosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného poriadku, v zmysle ktorého nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon. Zákonnosť dôkazu predpokladá, že bol získaný z prameňa, ktorý stanovuje alebo pripúšťa zákon a zabezpečený a vykonaný procesným subjektom k tomu zákonom oprávneným, a to v zodpovedajúcom štádiu trestného konania a postupom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi. Za zákonný totiž možno považovať len dôkaz, ktorý bol zákonným spôsobom nielen vykonaný, ale v súlade so zákonom už aj získaný. Najvyšší súd preto uvádza, že vzťah medzi oboma dôvodmi dovolania je taký, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je v pomere špeciality k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

30. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v bode 29 preto najvyšší súd uvádza, že vecné vymedzenie dôvodov dovolania obvineným v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku zodpovedá len dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

31. Najvyšší súd zároveň uvádza, že všetky skutočnosti, ktoré majú podľa obsahu dovolania obvineného zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, boli obvinenému a jeho obhajcovi známe už v pôvodnom konaní, pričom obvinený ani pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ani počas hlavného pojednávania, ale ani v odvolaní spísanom jeho obhajcom ako aj ním samotným a ani na verejnom zasadnutí konanom o jeho odvolaní a odvolaní prokurátora proti rozsudku okresného súdu na krajskom súde predmetné skutočnosti nenamietal, teda ich nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. S poukazom na § 371 ods. 4 Trestného poriadku sa preto najvyšší súd nemohol vecne zaoberať námietkami, ktoré obvinený vzniesol až v dovolacom konaní a dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol pre nesplnenie dôvodov dovolania.

32. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.